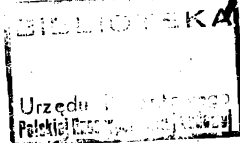


URZĄD PATENTOWY



C 04 b 31/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24946.

Kl. 80 b, 21/03.

Inż. Zygmunt Białecki
(Warszawa, Polska).

Sposób wytwarzania zaprawy do budowy wszelkiego rodzaju nawierzchni drogowych i budowlanych.

Zgłoszono 11 lutego 1936 r.

Udzielono 7 maja 1937 r.

Nietrwałość powierzchni betonowych, układanych z mieszaniny cementu z piaskiem i żwirem, jest znana i stwarza wiele niedogodności z powodu konieczności częstych napraw takich powierzchni.

Wynalazek niniejszy ma na celu zwiększenie trwałości podłóg fabrycznych, magazynów, budowli gospodarczych, nawierzchni dróg, chodników, podwórz i podobnych nawierzchni cementowych, wystawionych na niszczące wpływy mechaniczne.

Wynalazek polega na użyciu do zaprawy cementowej, stosowanej do celów powyższych, zamiast piasku i żwirów kamiennych kruszywa, utworzonego z mieszaniny, zawierającej w stosunku wagowym np.: żużla hutniczego około 40%, ze-

szklonej kamionki około 25%, porcelany, używanej do wyrobu części elektrotechnicznych, około 25% i miazgi wolnej krzemionki (SiO_2) około 10%.

Stosunek uziarnienia składników mieszaniny jest ustalony według norm techniki betonowej. Mieszaninę tych składników miesza się w zwykły sposób z cementem w stosunku 1 : 1,5 względnie 1 : 2 z odpowiednim dodatkiem wody.

Beton, sporządzony z tej zaprawy, wykazuje ścieralność na tarczy około 0,15 cm^3/cm^2 , a wytrzymałość na ściskanie 700 kg/cm^2 . Oprócz tego zaprawa ta po stwardnieniu staje się zupełnie nieprzepuszczalną.

Nawierzchnie, ułożone z zaprawy spo-

rzędzonej w powyższy sposób, posiadają odporność na wszelkie wpływy mechaniczne, są wodoszczelne oraz posiadają tę zaletę, że nigdy nie są śliskie, albowiem poszczególne ziarna kruszywa ze względu na ich minimalną ścieralność posiadają stale szorstką powierzchnię.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania zaprawy betonowej do budowy wszelkiego rodzaju na-

wierzchni drogowych i budowlanych, znamieny tym, że do cementu dodaje się mieszaniny składającej się z kruszywa żużla hutniczego, zeszkłonej kamionki, porcelany, stosowanej do wyrobu części elektrotechnicznych, i miazu wolnej krzemionki (SiO_2), po czym otrzymaną mieszaninę zarabia się odpowiednią ilością wody.

Inż. Zygmunt Białecki.